

תת"ע 10011/01/19 - מדינת ישראל נגד משיח יעל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10011-01-19 מדינת ישראל נ' משיח יעל
תיק חיצוני: 14116689705

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	משיח יעל

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשמת טוענת כי הדיון פרח מזיכרונה מכיוון שבזמן האחרון עוברת בדיקות ולא מרוכזת לגמרי. בנוסף טוענת הנאשמת כי עברה נקי יחסית, הקנס מכביד עליה וכי היא מבקשת להגיע לבית המשפט על מנת לשטוח טענותיה בגין עבירה שלא ביצעה.

לאחר שעיינתי בבקשה ובשאר מסמכי התיק, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על אף שלא התקבלה תגובה מטעם המאשימה.

טרם אתייחס לגופו של עניין, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים.

דברי הנאשמת לפיהם הייתה "מאד שמחה להגיע לבית המשפט ולשטוח" את טענותיה לגבי קנס שקיבלה על עבירה שלא ביצעה, הינם למעשה בקשה לקיים דיון בתיק העיקרי גופו ולא בקשה ממשית לקיים דיון במעמד הצדדים בבקשה לבטול פסק הדין.

מעבר לדרוש אציין כי גם אם היה מדובר בבקשה לקיום דיון במעמד הצדדים, אין לכך הצדקה במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו, להלן: "עניין סאלם"), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר: .

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר."

קיום דין כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשמת לא נימקה ולא הצביעה על טעמים המצדיקים קיומו של דין במעמד הצדדים ואף לא הצביעה על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

לגופו של עניין, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 רי"א אסדי (פורסם בנבו)].

גם בטענתה של הנאשמת כי קיבלה קנס על עבירה שלא ביצעה את כדי לסייע לה, המדובר בכפירה כללית שאינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר. **"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).**

כן ר' דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

מעבר לדרוש, אציין כי גובה הקנס שהוטל על הנאשמת (1,200 ₪ העולה במעט על גובה הקנס הקבוע בצו התעבורה- 1,000 ₪), אינו מצדיק כשלעצמו בטול פסק הדין בתחשב בעובדה שהיה מדובר בדיון הוכחות אליו התייצב אחד מעדי התביעה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

להודיע לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' ניסן תש"פ, 29 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.